

BENZyna DO LAKIERÓW 0322

06.2000 r. / 31.05.2007 r.

Data sporządzenia/data aktualizacji

1. IDENTYFIKACJA SUBSTANCJI. IDENTYFIKACJA PRODUCENTA, IMPORTERA LUB DYSTRYBUTORA

1.1. Identyfikacja substancji

Nazwa i synonimy
polskie:

rozpuszczalnik Stoddarda; niskowrząca benzyna – niespecyfikowana, benzyna do lakierów, benzyna lakowa, benzyna lakiernicza

angielskie:

turpentine substitute, white spirit, mineral spirit

niemieckie:

Turpentinölersatz, Lackbenzin, Testbenzin, Stoddar-Lösemittel

francuskie:

huile légère de pétrole, huile lourdes

rosyjskie:

лаковый керосин, лаковый бензин, уайт-спирит

Nazwa IUPAC:

nie dotyczy

Wzór chemiczny:

nie dotyczy

1.2. Zastosowanie substancji

wpisuje użytkownik

1.3. Identyfikacja producenta, importera lub dystrybutora

wpisuje użytkownik

1.4. Telefon alarmowy

wpisuje użytkownik

IDH_0322

\$ benzyna do lakierów

K benzyna do lakierów; rozpuszczalnik Stoddarda; niskowrząca benzyna – niespecyfikowana; benzyna lakowa; benzyna lakiernicza; turpentine substitute; white spirit; mineral spirit; Turpentinölersatz; Lackbenzin; Testbenzin; Stoddar-Lösemittel; huile légère de pétrole; huile lourdes; karta; karta, 0322; CAS; CAS, 8052-41-3; Numer ONZ (UN); Numer ONZ (UN), 1300; Numer RTECS; Numer RTECS, WJ8925000; Numer WE (EINECS); Numer WE (EINECS), 232-489-3

2. SKŁAD I INFORMACJA O SKŁADNIKACH

Benzyna do lakierów – rafinowany destylat ropy naftowej

Klasyfikacja substancji: Rakotw. Kat. 2*; R45
Xn; R65

Numer CAS: 8052-41-3
Numer UN (ONZ): 1300
Numer RTECS: WJ 8925000
Numer indeksowy: 649-345-00-4
Numer WE (EINECS): 232-489-3

** Substancja nie podlega klasyfikacji jako rakotwórcza, jeżeli zawiera mniej niż 0,1% wag. benzenu (nr CAS: 71-43-2).*

3. IDENTYFIKACJA ZAGROŻEŃ

Rakotwórcza (kat. 2), szkodliwa ciecz. Może powodować raka. Działa szkodliwie; może powodować uszkodzenie płuc w przypadku połknięcia.

4. PIERWSZA POMOC

Niezbędne leki: tlen, płynna parafina do podawania doustnego, pyralgina, Relanium do podawania pozajelitowego.

Odtrutki: nie są znane.

Leczenie: postępowanie objawowe.

ZATRUCIE INHALACYJNE

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Wynieść zatrutego z miejsca narażenia. Zapewnić spokój w dowolnej pozycji. Chronić przed utratą ciepła. Podać tlen do oddychania, najlepiej przez maskę. Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Kontynuować podawanie tlenu. Kontrolować akcję serca (EKG). Transport do szpitala karetką PR pod nadzorem lekarza.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Ułożyć zatrutego w pozycji bocznej ustalonej, usunąć z jamy ustnej ruchome protezy i inne ciała obce. Odessać strzykawką przez cewnik wydzielinę z nosa i jamy ustnej.

Jeżeli zatruty oddycha, podać tlen przez maskę.

Jeżeli nie oddycha, zastosować sztuczny oddech metodą usta-usta albo za pomocą aparatu typu AMBU. Założyć stałą drogę dożylną (pielęgniarka).

Natychmiast wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Uwaga: nagła utrata przytomności, niepoprzedzona innymi objawami zatrucia benzyną, uzasadnia konieczność uwzględnienia innej przyczyny niż zatrucie parami benzyny.

W razie zaburzeń oddychania zaintubować, prowadzić oddech za pomocą aparatu typu AMBU z podawaniem tlenu. Założyć stałą drogę dożylną.

W razie wystąpienia drgawek podać dożylnie Relanium 10 mg (1 amp.). Kontrolować akcję serca (EKG). Transport do szpitala karetką reanimacyjną PR.

SKAŻENIE SKÓRY

Pierwsza pomoc przedlekarska

Zdjąć odzież, myć skórę dużą ilością wody, najlepiej bieżącej, o temperaturze pokojowej.

W razie wystąpienia zmian skórnych wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Ze względu na ryzyko wystąpienia objawów ogólnych zatrucia wskutek skażenia dużej powierzchni skóry konieczny jest transport do szpitala karetką PR pod nadzorem lekarza.

W zależności od lokalizacji i rozległości zmian zapewnić konsultację dermatologiczną.

SKAŻENIE OCZU

Pierwsza pomoc przedlekarska

Płukać oczy dużą ilością chłodnej wody, najlepiej bieżącej, około 15 minut (unikać silnego strumienia wody ze względu na ryzyko mechanicznego uszkodzenia rogówki). Wezwać lekarza.

Uwaga: osoby narażone na skażenie oczu powinny być pouczone o konieczności i sposobie ich natychmiastowego płukania.

Pomoc lekarska

Zapewnić konsultację okulistyczną. Dalsze postępowanie zgodne z zaleceniami lekarza okulisty.

ZATRUCIE DROGĄ POKARMOWĄ

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Natychmiast po połyknięciu poszkodowany powinien sam prowokować u siebie wymioty, później nie prowokować wymiotów. Podać do wypicia 150 ml parafiny płynnej. Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Mozna podać pozajelitowo leki przeciwbólowe, np. pyralginę. Założyć stałą drogę dożylną. Transport do szpitala karetką PR pod nadzorem lekarza.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Postępowanie jak w zatruciu inhalacyjnym. Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Postępowanie jak w zatruciu inhalacyjnym. Należy uwzględnić ryzyko innych przyczyn utraty przytomności niż zatrucie benzyną do lakierów.

5. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU POŻARU

Klasa temperaturowa: T3

Grupa wybuchowości: IIA

Kod HAZCHEM: 3 **Y**

Szczególne zagrożenia

Łatwo palna, lotna, toksyczna ciecz. Pary tworzą mieszaniny wybuchowe z powietrzem. Pary są cięższe od powietrza, gromadzą się przy powierzchni ziemi i w dolnych częściach pomieszczeń. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury mogą eksplodować.

Zalecenia ogólne

Zawiadomić otoczenie o awarii.

Usunąć z obszaru zagrożenia wszystkie osoby niebiorące udziału w likwidowaniu awarii.

Wezwać Państwową Straż Pożarną i Policję Państwową.

Pożar

Produkty spalania: dwutlenek węgla, woda.

Środki gaśnicze: dwutlenek węgla, proszki gaśnicze, piany, woda – prądy rozproszone.

Mały pożar: gasić gaśnicą proszkową lub śniegową (dwutlenek węgla).

Duży pożar: palące się zbiorniki lub rozlewiska gasić pianą lub rozproszonymi prądami wody; nie stosować zwartych strumieni wody na powierzchnię cieczy. Nie dopuścić do przedostania się ścieków po gaszeniu pożaru do kanalizacji i wód.

Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury chłodzić wodą z bezpiecznej odległości (groźba wybuchu); jeśli to możliwe, usunąć je z obszaru zagrożenia.

Specjalne wyposażenie ochronne

Nałożyć odzież ochronną gazoszczelną z aparatem izolującym drogi oddechowe.

6. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU NIEZAMIERZONEGO UWOLNIENIA DO ŚRODOWISKA

Zalecenia ogólne

Jak podano w punkcie 5.

Wyciek

Uwaga: obszar zagrożony wybuchem.

Usunąć źródła zapłonu (ugasić otwarty ogień, ogłosić zakaz palenia i używania narzędzi iskrzących); nie dopuścić do przedostania się produktu do ścieków i wód; zabezpieczyć kratki i studzienki ściekowe; unikać bezpośredniego kontaktu z uwalniającą się substancją; unikać wdychania par; pary rozcieńczać rozproszonymi prądami wody; jeśli to możliwe, zlikwidować wyciek (zamknąć dopływ cieczy, uszczelnić, uszkodzone opakowanie umieścić w opakowaniu awaryjnym); w razie dużego wycieku miejsce gromadzenia się cieczy obwałować, zebraną ciecz odpompować; małe ilości rozlanej cieczy przysypać niepalnym materiałem chłonny, zebrać do zamykanego pojemnika, a zanieczyszczoną powierzchnię spłukać wodą.

7. POSTĘPOWANIE Z SUBSTANCJĄ I JEJ MAGAZYNOWANIE

Wymagania dotyczące wentylacji

Niezbędna wentylacja miejscowa wywiewna usuwająca pary z miejsc ich emisji oraz wentylacja ogólna pomieszczenia.

Otwory zasysające wentylacji miejscowej przy płaszczyźnie roboczej lub poniżej.

Wywiewniki wentylacji ogólnej w górnej części pomieszczenia oraz przy podłodze.

Instalacje wentylacyjne muszą odpowiadać warunkom ustalonym ze względu na niebezpieczeństwo pożaru lub wybuchu.

Postępowanie z substancją: podczas stosowania nie jeść, nie pić, unikać kontaktu z substancją; unikać wdychania par; przestrzegać zasad higieny osobistej; stosować środki ochrony indywidualnej (jak podano w punkcie 8); pracować w dobrze wentylowanych pomieszczeniach, nie używać otwartego ognia, nie palić, nie używać narzędzi iskrzących; chronić zbiorniki przed nagrzaniem; instalować urządzenia elektryczne w wykonaniu przeciwwybuchowym.

Magazynowanie: przechowywać w oryginalnych, właściwie oznakowanych, szczelnie zamkniętych opakowaniach, w chłodnym, suchym, dobrze wentylowanym pomieszczeniu magazynowym, wyposażonym w instalację elektryczną i wentylacyjną w wykonaniu przeciwwybuchowym. Przechowywać z dala od źródeł ciepła i zapłonu oraz utleniaczy.

8. KONTROLA NARAŻENIA I ŚRODKI OCHRONY INDYWIDUALNEJ

Najwyższe dopuszczalne stężenia

NDS – 300 mg/m³

NDSch – 900 mg/m³

NDSP – nieustalone

Oznaczanie w powietrzu na stanowiskach pracy

PN-81/Z-04134.03 *Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości ropy naftowej i jej składników. Oznaczanie par benzyny C do lakierów na stanowiskach pracy metodą chromatografii gazowej z wzbogacaniem próbki*

Dopuszczalne stężenie w materiale biologicznym

DSB – nieustalone

Wymagania dotyczące środków ochrony indywidualnej

Gdy stężenie substancji jest ustalone i znane, doboru środków ochrony indywidualnej należy dokonywać z uwzględnieniem stężenia substancji występującego na danym stanowisku pracy, czasu narażenia, czynności wykonywanych przez pracownika oraz zaleceń podanych przez producenta środka ochrony indywidualnej.

Stosować odzież ochronną wykonaną z materiałów powlekanych neoprenem lub vitonem (w wersji antyelektrostatycznej); rękawice ochronne wykonane z nitrylu, neoprenu lub vitonu (w wersji antyelektrostatycznej); obuwie ochronne całotworzywowe na spodach z neoprenu (w wersji antyelektrostatycznej); gogle chroniące przed kroplami cieczy (w przypadku skompletowania z półmaską); sprzęt ochrony układu oddechowego: półmaskę skompletowaną z pochłaniaczem typu A (do 20 NDS) lub maskę skompletowaną z pochłaniaczem typu A (do 100 NDS). Klasę pochłaniacza należy dobierać w zależności od stężenia objętościowego związku: do 0,1% obj. – A1; 0,1 ÷ 0,5% obj. – A2; 0,5 ÷ 1% obj. – A3. W razie niedoboru tlenu (stężenie poniżej 17% obj.) lub gdy stężenie związku przekracza 1% obj., stosować autonomiczny lub stacjonarny sprzęt izolujący.

W sytuacji awaryjnej lub gdy stężenie substancji na stanowisku nie jest znane, stosować środki ochrony indywidualnej izolujące organizm (kombinezon gazoszczelny skompletowany z izolującym sprzętem ochrony układu oddechowego).

9. WŁAŚCIWOŚCI FIZYKOCHEMICZNE

Właściwości podstawowe

Masa cząsteczkowa:	130
Stan skupienia w temp. 20°C:	ciecz
Barwa:	bezbarwna
Zapach:	charakterystyczny
Temperatura topnienia:	ok. -60°C
Temperatura wrzenia:	126-215°C
Temperatura zapłonu:	nie niższa niż 26°C
Temperatura samozapłonu:	ok. 240°C
Granica wybuchowości:	
– dolna:	ok. 0,74% obj.
– górna:	ok. 10,96% obj.
Stężenie stechiometryczne:	brak danych
Gęstość w temp. 20°C:	0,760-810 g/cm ³
Gęstość par względem powietrza:	ok. 5,0
Prężność par w temp. 37,8°C:	ok. 100 hPa
Stężenie pary nasyconej:	brak danych
Rozpuszczalność w wodzie:	nie rozpuszcza się
Rozpuszczalność w innych rozpuszczalnikach:	miesza się z alkoholami, eterami, dwusiarczkiem węgla, chloroformem, czterochlorkiem węgla

Właściwości dodatkowe

Ciepło parowania w temp. wrzenia:	ok. 290 J/g
Ciepło właściwe:	ok. 2,18 J/(g·K)
Ciepło spalania:	ok. -44,4 kJ/g

10. STABILNOŚĆ I REAKTYWNOŚĆ

Stabilność: w normalnych warunkach stosowania i magazynowania substancja stabilna. Pary tworzą mieszaniny wybuchowe z powietrzem.

Warunki jakich należy unikać: otwarty ogień, wysoka temperatura, źródła ciepła, źródła zapłonu.

Materiały jakich należy unikać: zmiękcza lub rozpuszcza niektóre tworzywa sztuczne.

Niebezpieczne produkty spalania/rozkładu: w środowisku pożaru wydzielają się tlenki węgla.

11. INFORMACJE TOKSYKOLOGICZNE

Klasa toksyczności

Substancja rakotwórcza (kat. 2), szkodliwa wg wykazu substancji niebezpiecznych. Substancja umieszczona w wykazie substancji i preparatów o działaniu rakotwórczym lub mutagennym.

Substancja nieoceniana pod względem działania rakotwórczego na ludzi przez IARC.

Stężenia oraz dawki śmiertelne i toksyczne

Próg wyczuwalności zapachu – 5,4-162,2 mg/m³

LD₅₀ (szczur, doustnie) – brak danych

LC₅₀ (szczur, inhalacja) – brak danych

LD₅₀ (królik, szczur, skóra) – brak danych

Działanie toksyczne i inne szkodliwe działanie biologiczne na ustrój człowieka: substancja toksyczna, drażniąca i działająca narkotycznie.

Drogi wchłaniania: układ oddechowy, skóra, przewód pokarmowy.

Objawy zatrucia ostrego: w postaci par może wywołać łzawienie oczu, zaczerwienienie spojówek, ból gardła, kaszel. W dużym stężeniu może wywołać ból i zawroty głowy, mdłości, wymioty, splątanie, pobudzenie lub senność. W następstwie ostrego zatrucia może wystąpić zapalenie płuc.

Skażenie skóry ciekłą substancją powoduje miejscowe, niebolesne zaczerwienienie, a przy dużej powierzchni skażenia mogą wystąpić objawy zatrucia inhalacyjnego.

Skażenie oczu ciekłą substancją może wywołać ból i łzawienie oczu, zaczerwienienie spojówek.

Drogą pokarmową wywołuje mdłości, wymioty, ból brzucha, biegunkę; u osób ze zmianami w układzie pokarmowym w następstwie zatrucia mogą wystąpić zaostrzenia dotychczasowych chorób; w czasie omyłkowego połknięcia może nastąpić zachłyśnięcie z ryzykiem zachyłstowego zapalenia płuc.

Objawy zatrucia przewlekłego: przewlekłe narażenie zawodowe może powodować bóle głowy, drażliwość, upośledzenie pamięci i zmiany w zachowaniu się oraz ryzyko wystąpienia zmian w obwodowym układzie nerwowym. Powtarzający się kontakt skóry z benzyną wywołuje jej wysuszenie i pękanie, rumień i przewlekły stan zapalny.

12. INFORMACJE EKOLOGICZNE

Dopuszczalne/alarmowe poziomy substancji w powietrzu: nieustalone

Wartości graniczne wskaźników jakości wody w klasach wód powierzchniowych:

ustalone dla odczynu (pH) wody w klasach czystości: I – 6,5-8,5; II – 6,0-8,5; III – 6,0-9,0; IV – 5,5-9,0; V – < 5,5 lub > 9,0

ogólny węgiel organiczny

I klasa czystości – 5 mg C/l

II klasa czystości – 10 mg C/l

III klasa czystości – 15 mg C/l

IV klasa czystości – 20 mg C/l

V klasa czystości > 20 mg C/l

Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń dla oczyszczonych ścieków przemysłowych:

Nazwa wskaźnika	Najwyższa dopuszczalna wartość	Zakres stosowania	
		dla ścieków przemysłowych biologicznie rozkładalnych, z sektorów wymienionych w zał. nr 4 do rozp. (DzU 2006, nr 137, poz. 984)	dla pozostałych ścieków przemysłowych
Węglowodory ropopochodne	15 mg/l	dotyczy wszystkich sektorów	dotyczy pozostałych rodzajów ścieków
	5 mg/l	nie dotyczy	dotyczy rafinerii ropy naftowej
Ogólny węgiel organiczny	30 mg C/l	dotyczy wszystkich sektorów	dotyczy wszystkich rodzajów ścieków

Dopuszczalne masy niektórych substancji szczególnie szkodliwych, które mogą być odprowadzane w oczyszczonych ściekach przemysłowych: nieustalone

Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczania gazów odlotowych, z procesu termicznego przekształcania odpadów: nieustalone

Stężenia toksyczne dla wodnych organizmów zwierzęcych i roślinnych:

Dane do klasyfikacji

Toksyczność ostra (LC₅₀/96 h) dla ryb – brak danych
Toksyczność ostra (EC₅₀/48 h) dla skorupiaków – brak danych
Hamowanie wzrostu glonów (IC₅₀/72 h) – brak danych
Hamowanie wzrostu kolonii bakterii – brak danych

Inne dane

Stężenia toksyczne benzyn (ogólnie) dla organizmów wodnych
Graniczne stężenie toksyczne dla:

- ryb *Salmo gairdneri irideus* i *Alburnus bipunctatus* – 40 mg/l
- planktonu: *Vorticella campanulla* – 55 mg/l
- Paramecium caudatum* – 60 mg/l
- Gammarus pulex* – 70 mg/l
- Epeorus asimilis* – 80 mg/l
- Tubifex tubifex* – 120 mg/l

Stężenie śmiertelne dla ryb: *Salmo gairdneri irideus* – 100 mg/l
Leuciscus idus melanotus (LC₅₀) – 320 mg/l

Stężenie powodujące zmianę smaku ryb – 0,0005 mg/l

Stężenie zmieniające zapach wody – 0,06-0,2 mg/l

Stężenie powodujące zakłócenia beztlenowych procesów fermentacji osadów ściekowych – powyżej 400 mg/l

13. POSTĘPOWANIE Z ODPADAMI

Klasyfikacja odpadu: odpowiednia do miejsca wytworzenia na podstawie kryteriów zawartych w obowiązujących przepisach.

Postępowanie z odpadem

Nie usuwać do kanalizacji. Nie składować na wysypiskach komunalnych. Rozważyć

możliwość wykorzystania. Odzysk lub unieszkodliwienie odpadowego produktu przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami.
Zalecany sposób unieszkodliwiania odpadu: przekształcenie termiczne/przekształcenie biologiczne/przekształcenie fizyczno-chemiczne/składowanie.

Postępowanie z opróżnionymi opakowaniami

Opakowania jednorazowego użytku przekazać do upoważnionego odbiorcy odpadów. Odzysk (recykling) lub unieszkodliwienie przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Opakowania wielokrotnego użytku, jeśli to konieczne po uprzednim oczyszczeniu, mogą być dalej stosowane.

14. INFORMACJE O TRANSPORCIE

Substancja podlega przepisom dotyczącym przewozu towarów niebezpiecznych.

Numer rozpoznawczy materiału UN (ONZ): 1300
Prawidłowa nazwa przewozowa: wg ADR: BENZYNA LAKIERNICZA
wg RID: ZAMIENNIK TERPENTYNY
Klasa: 3
Kod klasyfikacyjny: F1
Grupa pakowania: III
Instrukcje pakowania: P001, IBC03, LP01, R001
Numer rozpoznawczy zagrożenia: 30

Oznakowanie sztuk przesyłki:

„UN 1300”

Oznakowanie środków transportu:

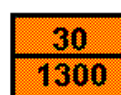
pojazdy samochodowe:

wagony:

cysterny:

15. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEPISÓW PRAWNYCH

Oznakowanie opakowania

Identyfikacja: benzyna do lakierów, jeżeli substancja zawiera więcej niż 0,1% wag. benzenu (nr CAS: 71-43-2)

Numer WE (EINECS): 232-489-3

Oznakowanie WE

Znaki ostrzegawcze:

Produkt toksyczny (T)

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia (R):

R45 – Może powodować raka.

R65 – Działa szkodliwie; może powodować uszkodzenie płuc w przypadku połknięcia.

Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania (S):

S53 – Unikać narażenia – przed użyciem zapoznać się z instrukcją.

S45 – W przypadku awarii lub jeżeli źle się poczujesz, niezwłocznie zasięgnij porady lekarza – jeżeli to możliwe, pokaż etykietę.

Identyfikacja: benzyna do lakierów, jeżeli substancja zawiera mniej niż 0,1% wag. benzenu (nr CAS: 71-43-2)

Numer WE (EINECS): 232-489-3

Oznakowanie WE

Znaki ostrzegawcze:

Produkt szkodliwy (Xn)

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia (R):

R65 – Działa szkodliwie; może powodować uszkodzenie płuc w przypadku połknięcia.

Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania (S):

S45 – W przypadku awarii lub jeżeli źle się poczujesz, niezwłocznie zasięgnij porady lekarza – jeżeli to możliwe, pokaż etykietę.

S62 – W razie połknięcia nie wywoływać wymiotów; niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza i pokazać opakowanie lub etykietę.

Wykaz przepisów dotyczących ochrony zdrowia człowieka i ochrony środowiska podano w załączniku 6 Części ogólnej niniejszej bazy danych.

16. INNE INFORMACJE

Wykaz zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

R45 – Może powodować raka.

R65 – Działa szkodliwie; może powodować uszkodzenie płuc w przypadku połknięcia.

Źródła danych: wykaz pozycji literaturowych, na podstawie których opracowano kartę, podano w załączniku 7 Części ogólnej niniejszej bazy danych.

Zmiany dokonane w karcie: pkt 12

Numer rejestracyjny karty: 0322

Jednostka zatwierdzająca: Rada Programowa